

Пам'ятайте

про

Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСОЗ (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 141.

ДЖЕРЗІ СІТІ ІНЮІОРК. ЧЕТВЕР, 30-го ЛИПНЯ 1981

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 30, 1981

No. 141. VOL LXXXVIII

УНС І ЖИДІВСЬКИЙ КОМІТЕТ
ПЛЯНУЮТЬ СПІЛЬНІ АКЦІЇ

Дейвід Рот (у першому ряді, другий зліва) з членами Головного Екзекутивного Комітету і головним контролером мігром Іваном Гевриком (у другому ряді, посередині) у Головній Канцелярії УНСОюзу.

Джерзі Сіті, Н.Дж. — З метою поширення діалогу поміж українською і жидівською громадами у наслідок створення Товариства Єврейсько-Українських зв'язків, що його очолює Яків Сусленський, Голову Канцелярію і в-во „Свобода“ відвідав в четвер, 23-го липня, Дейвід Рот, директор Інституту публіцистики і групової ідентичності при Американо-Жидівському Комітеті (АЖК), та відбув довгі розмови з членами Головного Екзекутивного Комітету і редакторами видання „Свобода“.

Як відомо, Рот брав участь у всіх імпрезах, улаштованих в Чикаго з нагоди приїзду туди Якова Сусленського у квітні цього року. Він є довголітнім особистим приятелем заступника

У світі

ПАМ'ЯТАЮЧИ НАСЛІДКИ СВОЇХ ЗАЯВ після недавнього перебування у Вашингтоні, японський прем'єр Зенко Сузукі після повороту з Канади, де він узяв участь у нараді в Монтебелло під Оттавою разом з шістьма головами урядів інших промислових країн, не склав ніякої заяви, ані висноження. Цим разом зробили це урядники різних міністерств і інші учасники наради у Монтебелло. Всі вони висловили велике задоволення з перебігу і вислідів наради на вершині у Монтебелло. Всі вони підкреслили цілий ряд позитивних моментів: насамперед оживлення союзу західних держав, опісля уточнення цілого ряду бізнесових фактів з господарського життя, наголосження безпеки всіх держав Заходу, а може на першому місці устійнення рами для зв'язків і торгівлі з Советським Союзом. Японці усвідомлюють собі, що вони відстають далеко позаду всіх інших західних країн у розбудові оборони. Японія єдина промислова країна, яка видає на оборону менше як один відсоток свого щорічного загального валового продукту. Президент Реген висунав це на нарадах, але не робив з того приводу японській делегації особливих закидів, а тільки підкреслював потребу вирівняти це.

УРЯД ГВАТЕМАЛІ вислав формальний протест до уряду Ель Сальвадору проти переступлення сальвадорсько-гватемальського державного кордону сальвадорськими воїнами з повним озброєнням і важкою зброєю. Сальвадорські воїни переслідували червоних сальвадорських партизанів, які перейшли в утечі на територію Гватемали, де були їхні бази. Урядові сальвадорські частини перевели акцію на ті бази, здобули їх і знищили. Уряд Гондурасу в своєму протесті підкреслює, що він заінтересований у першу чергу в тому, щоб у майбутньому таке не повторювалося та щоб його державна суверенність не була порушена.

У ПОРТУГАЛІ ВИНИК конфлікт у правлячій партії соціал-демократів. Конфлікт виник між двома головними особами тієї партії, які входять у склад уряду: лідером партії, який є також прем'єром португальського уряду Пінто Баласеама та одним з провідних членів партії, який тепер має пост міністра соціальних справ Карлосом Мацедо. Наслідком конфлікту Мацедо зрезигнував зі свого міністерського посту і пост цей після нього перебрав тимчасово прем'єр. Однак на тому не закінчилися конфлікти, а навпаки Мацедо і група його прихильників вимагає партійного конгресу і вибрання нового партійного керівництва.

РОБІТНИЧІ СТРАЙКИ в ділянках обслуговування і найконецишій потреб населення — здоров'я харчування, безпека, навчання дітей, транспорт тощо — завжди викликали не лише, широкий відгомін, але й негодуючі і дискусії. Та проблема існує у всіх вітчизняних країнах, з яких кожна пробує їх розв'язувати по-своєму. Останньо Індіра Ганді пробує розв'язати цю проблему заохоченням, який заборонено в інших ділянках, а в — інших значно обмежено право на страйк. Розуміння суттєвих і найконецишій життєвих потреб у тому законі дуже широке. До них належать: телефон, залізничодорожний транспорт, літунство, нафтова продукція і транспорт нафтових виробів, пошта, шпитальництво і оборона країни. Дуже велике розгалуження ділянок викликало спротив серед профспілок в Індії. Однак в Індії далеко не всі робітники належать до профспілок і тому їхній спротив не матиме такої ваги, яку мавби, якщо б усі, або принаймні переважача частина робітників належала до профспілок.

АБУ ВАЛІД, шеф військових операцій Палестинської Визвольної Організації, висловив думку, що Ізраїль не задовольний вислідом своїх дотеперішніх бойових операцій включно з бомбленням і через те незабаром він переїде на велику скальну десанти на терен Лівану, не зважаючи на перемир'я.

В Англії почалися соціально-економічні реформи

Лондон, Англія. — Англіський уряд пропонує парламентові заповідний проєкт закону про фактовий перевишкіл ізатруднення безробітної молоді. Проєкт цей є значним відхиленням від дотеперішньої політики консервативного уряду й викликаний він вуличними заворушеннями молоді, серед якої величезне безробіття.

Проєкт внесений урядом прийшов у дуже критичній ситуації англійської економіки. Безробіття осягнуло рекордову висоту 11,8 відсотка всіх працюючих, економічні показники дали проявляють зникловою тенденцію, хоч прем'єр Маргарет Тачер останньо знов заявила, що „економіка осягнула дно й відбилася від нього“, що без сумніву було одним зі співчинників недавніх заворушень.

Проєкт уряду передбачує інвестицію одного мільйона фунтів на протязі найближчого року на затривання непрацюючої молоді та на перевишкіл тих усіх, які його потребують, не отримавши в школах, або не закінчивши освіти. З огляду на велику більшість консервативістів у парламенті проєкт цього закону перейде без трудно і без значущих доповнень, хоч проти нього є багато голосів. Заатакувала

Крім невдоволення з обмеженості проєкту уряду тут і там почали оживати вуличні виступи молоді. Найбільший з них мав місце в ділянці Токстес, у Ліверпулі, де групи молоді, озброєні „коктейлями Молотова“ почали знову атакувати промислові й торговельні приміщення та нищили їх. Рішуча інтервенція поліції припинила ті виступи. Однак вони принесли мабуть першу людську жертву та кавкаря, якого важко побито, заломивши йому в декількох місцях чашку.

В Польщі зменшено м'ясні приділи

Варшава, Польща. — Прем'єр Войцех Ярузельський заповів у своїй промові під кінець дев'ятого надзвичайного з'їзду комуністичної партії Польщі, що тепер прийшли важкі часи й треба буде ділом, а не дебатами, взятися до їхнього перебірення. Декілька днів після того уряд зменшив приділи м'яса на 20 відсотків на місяць. Таким чином з 7,7 фунта, що дотепер отримувала кожна особа в Польщі, буде добути отримувати около шість фунтів.

Вже перед тим Ярузельський заповів значну підвищення цін на всі харчові продукти. В додатку на підвищення цін і зменшення приділів, покинуто у випадку м'яса, але мабуть прийдуть і в інших продуктах, уряд заповів категорично, що цим разом не буде ніяких підвищень цін, ані вирівнювальних доплат до платень. Польща ввійшла в фазу остаточної боротьби з господарською кризою.

До того всебічного затиснення пояса долучилася вимога збільшення продуктивності робітниками. Покищо в цій ділянці не видають ніякого конкретного задляження, ані якого доручення.

КУБІНСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ щораз більше незадоволене з Фіделя Кастро і його режиму. Десять років минуло від його перемоги, а з обіцяних благ — небагато здійснилося. Цілий ряд голосних проєктів треба було припинити, бо вони не були реальні. Після занедбання цукрової індустрії прийшов поворот до неї, бо для неї існують на Кубі особливо вигідні умови й зовсім природно продукція цукру тут найкраще оплачується й цукор є високоякісний.

Однак погіршилися побутові умови й гігієна. Як усі, так і на Кубі колосили не працюють так добре, як приватні господарства. Останньо кинулася зараза на збіжжя, а в слід за тим епідемія гарячки серед людей. І ці два лиха пробував Кастро скинути на ЗСА. Виступаючи на величезному, майже стотисячному зібранні з нагоди 28-ї річниці атаки на касарні Монкада, першого революційного збройного виступу Кастро, він виголосив промову, в якій закинув американцям, що це вони своїми бактеріями й хемічними засобами викликали згадані дві епідемії.

ПРЕЗИДЕНТ ЄГИПТУ Анвар ель-Саадат засудив жорстокість Ізраїльських летунських налетів на Беїрут і населені пункти в Лівані. Одночасно він відважно вказав на причини тих налетів, а саме наявність сирійських воїнів і палестинських збройних груп, які або ведуть акції проти Ізраїля, або проти християн в Лівані, що ім на захист стає Ізраїль. Саадат висловив думку, що причини, які подає Ізраїль для тих налетів, не оправдують їхніх розмірів і наслідків. У Єрусалимі уряд прем'єра Менахема Бегіна видав докладніший висноження про причини і наслідки цих бомбових налетів. Згідно з урядовими Ізраїльськими даними в налетах загинуло принаймні сто осіб і складу палестинських терористів і партизан та знищено цілий ряд точок з великою кількістю воєнного матеріалу, призначеного для нападів на Ізраїль. На думку Ізраїльського уряду, це повністю оправдує ці налети.

Перемир'я започатковує
дальші мирові заходи

Єрусалим, Ізраїль. — Скрайний елемент по Ізраїльському і палестинському боці виявляють своє невдоволення з заключеного перемир'я. Партизанські групи з'єднання палестинців, які є членами Генеральної команди, взяли на себе відповідальність за останні порушення перемир'я і заповіли нові в Ізраїлі крайні елементи побоюються, що перемир'я дасть кращі можливості, як до тепер, виконувати терористичні акції на терені Ізраїля.

Ізраїльський уряд погодився на перемир'я в часі розгортання бойових операцій його військами, які мали на цілі знищити командні пункти й бази палестинських партизан і терористів. Дотеперішні успіхи Ізраїльських збройних з'єднань були такі великі, що можна було сподіватися виконання наміщеного плану. Це є одною з головних причин незадоволення по Ізраїльському боці. З боку палестинців, які останньо отримали великі транспортні модерні зброї з СС-СР, з Лівії та деяких інших країн, падають численні голоси, що настала надійна пора на перемир'я і саме в той час Ясир Арафат погодився на перемир'я.

Не зважаючи на ті всі застереження є надії на втримання перемир'я, тим більше, що воно заповідає дальші мирові розмови з метою шукання мирної розв'язки існуючого Ізраїльсько-палестинського конфлікту. Найбільше застереження проти перемир'я, крім скрайних палестинських угруповань висловлюються сирійці, які побоюються, що будуть змушені у випадку тривалого миру відтягнути свої війська з Лівану. Їх підтримують і ведуть широку дипломатичну акцію проти перемир'я та розгалужену підтримку акцію Советського Союзу та його сателіти. Советський Союз не скривав свого невдоволення з огляду на його вилебачування з переговорів в справах Ізраїльсько-палестинського конфлікту.

Філіп Габіб, спеціальний висланник президента Рональда Регена на Близький Схід зі завданням довести до перемир'я, прибув до Вашингтону з метою здати завіт і отримати інструкції для дальших заходів. Крім ЗСА над перемир'ям працювали представники Савдської Аравії, які може в найбільшій мірі причинилися до нього. Одною з проблем, яка вимагає негайної розв'язки, є питання, до якої міри обидві сторони — Ізраїль і ПВО — можуть використовувати перемир'я для постачання зброї і людських резервів у прикордонну зону.

Аргентина розвиває атомову індустрію

Буенос Айрес. — Не зважаючи на господарські й технічні недоліки, на постійно господарську кризу, яка триває в Аргентині вже від довгого часу, та країна є третьою в черзі після ЗСА і Канади на західній півкулі під оглядом якості атомової індустрії.

Президент головної атомової комісії, керівного тіла для атомової індустрії, в Аргентині, віцеадмірал Карлос Кастро Мадеро, заявив про можливість побудови атомової бомби: „Ми навіть не думаємо про побудову атомової бомби. Але Аргентина опановує і удосконалює технологію атомової зброї, щоб у майбутньому, якщо знайде потреба, мати все приготованим“. В тій цілі Аргентина не підписала міжнародного договору в Тієтальсько-Мехіко 1967 року, яким всі його синагатори зобов'язалися не брати участі в продукції атомової зброї, ані в пробних атомових експлозіях, а також не підписала міжнародного договору з 1968 року про непоширення нуклеарної зброї.

Але зате він видав декларацію, що за ніяких умов не вживе, коли б посідав, атомової бомби в обшіїрі Південної Америки, але сам буде розбудовувати й буде сприяти іншим країнам Південної Америки, щоб вони також розбудували атомову мирну індустрію.

Раджай обраний на президента Ірану

Тегран, Іран. — Міністер внутрішніх справ Ірану, аятолла Мохаммед Різа Махаві-Кані, повідомив, про виследи президентських виборів, які відбулися в п'ятницю, 24-го липня. Згідно з повідомленням голосувало 14 мільйонів людей. З того 88 відсотків голосів віддано дотеперішньому прем'єрові довірливій людині аятоллі Хомейні, Мохаммеду Алі Раджаєві.

Президентські вибори в Теграні мали свої особливості. Наприклад, три інші кандидати, з яких кожен дістав кількадесят, а навіть кількост тисяч голосів одночасно кандидували й вели пропаганду за Раджаєм. На публічних зборах і вічах три інші кандидати кожен раз підкреслювали, що вони кандидують, але Раджай є перший кандидат. Таким чином голоси, що впади на них, були фактично голосами протесту проти режиму й особисто проти Раджая. Після проголошення, що Раджай обраний на президента, він зречеться свого президентського посту. Однак згідно з обов'язком

БОГДАН ЧУЙКО
ЗАСУДЖЕНИЙ ВТРЕТЕ

Нью Йорк, Н.Й. — (Пресова Служба ЗП УГВР). — Між документами, отриманими з України, є скарга Богдана Чуйки в справі його незаконного засудження, написана 19-го січня 1981 року до першого секретаря пермського обласного комітету КПСС. Цей документ друкуємо в скороченому вигляді.

Богдан Чуйко, учасник визвольної боротьби, був вперше заарештований і засуджений на 10 років ув'язнення в 1949 році. В 1972 році його заарештували і засудили вдруге на 15 років таборів суворого режиму і 5 років заслання за ст. 64 КК РСФСР — „зрада батьківщини“. Але в грудні 1976 року його звільнили, зарахувавши попереднє ув'язнення, з огляду на інвалідність. Йому дозволили поселитися в місті Мічуринську, Тамбовської області, де живе його дружина.

10-го березня 1980 року Чуйка заарештували, звинувачуючи за ст. 93 ч. ІІ КК РСФСР — „грабування державного майна шляхом шахрайства“, і 12 квітня засудили на 6 років позбавлення волі. Чуйкові поставили в обвинувачення, що захопавані до його трудового ста-

Першому секретарі пермського обласного комітету КПРС Конопольову Борису Всеволодовичу від Чуйки Богдана Михайловича, 1919 року народження, засудженого за статтями 15, 93 ч. ІІ КК РСФСР на строк 6 років, 618505 Пермская обл. Соликамський р-н, п. Сим (Усольський спецпос.) АМ 244-2

Клопотання про припинення сваволі та репресії.

Я, 62-річний старик, тяжко хворий, майже нерухомий інвалід 2-ої групи, засуджений 12 квітня 1980 року неправдою-трудовою колонією особливого режиму як рецидивіст.

17 липня 1980 року колегія Касаційного суду Тамбовської області постановила (Закінчення на стор. 3)

В Америці

СІМНАДЦЯТИРІЧНИЙ СИН колишнього губернатора Нью Йорку і віцепрезидента за часів Дж. Форда, покійного тепер Нелсона А. Рокефеллера, Нелсон А. Рокефелер мол. відвідав тепер „практику“ в Об'єднаних Націях, яку він сам на себе наклав, щоб познайомитися з діями цієї світової інституції, яку шанував його батько, що був губернатором сестрой Нью Йорку в той час, як ОН будувалися в Нью Йорку, а його дід подарував землю під комплекс будівель ОН.

ВЕЛИКА КІЛЬКІСТЬ АМЕРИКАНЦІВ, шукаючи позички для своїх фінансових потреб, переочують можливість позичити у тій безпечній компанії, де вони заасекуровані, і позичити на дуже малий відсоток, що становить тільки 5 або 6 відсотків. Позичати, цюправда, можна лише таку суму, яка зазначена на титульній сторінці поліси, або менше, — пише „Ю. С. Нью енд Ворлд Ріпорт“ з 27-го липня.

У МОБІЛІ, АЛА. 27-го липня засуджено на досмертне ув'язнення Джана Рей Келлі. Його визнано винним у неправдивих свідченнях, що, частинно, призвело до арешту трьох білих чоловіків у зв'язку з убивством 19-річного негра Майка Доналда, яких згодом звільнено. Звичайно за неправдиві свідчення дають кару від одного до десяти років. У випадку Келлі суддя вимагав суворішого присуду, бо він уже має чотири засуди за шахрайство. Доналда знайдено вночі повішеним на дереві, а Келлі свідчив, що тієї ночі він бачив трьох білих чоловіків, які, мовляв, нахвалилися, що вони „розправилися“ з Доналдом, який ніби був винен їм гроші за „пігулку“. Пізніше шофер таксі, який був того вечора з Келлі, заперечив його слова.

НАДІЯМ ВІЛЛЯМА КЕЙСІ, директора Центральної Розвідки служби, який подав прохання до спеціальної Сенатської комісії для розвідки, щоб якомога швидше „в інтересі країни“ закінчити переслідуюванню в його справі, не судилося зматеріалізуватися. У понеділок, 27-го липня, сенатор Беррі Голдверт повідомив, що задала комісія заангажувала адвоката Фреда Тампсона, як особливого дорадника для перевірки фінансових справ Кейсі, що вказує на продовження досліджувань комісії. Ф. Тампсон був дорадником під час досліджувань відомої „Вотергейтської афери“, а також республіканським дорадником під час переслідуюванню в Сенатській комісії закордонних справ у справі номінації Александра Гейга на державного секретаря. „Потриває якийсь час, поки ми прийдемо до будь-якого рішення“, — сказав член Сенатської комісії республіканський сенатор Ровд Айленду Джан Чейфі.

ЗБІЛОГО ДОМУ йдуть чутки, що Президентів Рональду Регенові у Канаді на вершинній конференції з головами держав Заходу була найбільше до вподоби прем'єр Маргарет Тачер, з якою його єдина подібна філософія. Сподобався Президентів Регенові також, несподівано для нього самого, новий французький президент Франсуа Миттеран і італійський Спалоніні. Німецький канцлер Шмідт очолює список „знизу“, але і канадський прем'єр П'єр Трудо та японський прем'єр Зенко Сузукі втішаються теж невеликими симпатіями Президента, — пише „Ю. С. Нью енд Ворлд Ріпорт“.

ВЖЕ ТЕПЕР Волтер Мондейл виявляє зацікавлення виборами на Президента в 1984 році. Про це свідчить теперішня активність колишнього віцепрезидента. Для номінації В. Мондейлові потрібно буде організувати ліберальну коаліцію з юнійних робітничих членів, чорних виборців і тих демократів, які не люблять сенатора Едварда Кеннеді. також хорисним для нього буде — дипломатично відмежуватися від дуже непопулярного колишнього президента Джиммі Картера, до „тіму“ якого належав Мондейл.

ЯКЩО ХТОСЬ ХОЧЕ ЗНАТИ, скільки років треба, щоб його заощадження в банку зросли вдвічі при даній відсотковій стопі, треба всього-на-всього користуватися „правилом 72-ох“. Тобто — поділити число 72, — кажуть дослідні установи, — на що відсоткову стопу, яку достається на ошадженнях. Наприклад, якщо хтось дістає 6 відсотків, час буде — 12 років; якщо хтось дістає 8 відсотків, то його заощадженні гроші подвоються за 9 років, і так далі.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-422 ISSN 0274-6864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.S. members \$5.00 a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Між двома крайностями

Різні компетентні, а ще більше некомпетентні аналітики й спостерігачі американської політики у відношенні до СРСР застрашують американську публіку опінію такою альтернативою: детант, або холодна війна. А до того додають: іншого виходу немає. При цьому при кожній нагоді люблять вони додавати, що холодна війна завжди криє в собі небезпеку перетворитися в гарячу. Очевидно, що така альтернатива відражає кожну здорожу думуючу людину. Та наділі так просто й схематично не є і та альтернатива далеко неповажна. Життя багате, багато в ньому форм і виявів, багато можливостей і між ними двома крайностями, детантом і холодною війною, є доволі простору для різних інших варіантів.

Але й ті дві крайності не такі прості, як їх звичайно представляють.

Почнім з холодної війни. Холодна війна має погану славу. Воно до якоїсь міри заслужено, бо вона не дала остаточних і тривалих рішень у великому конфлікті: Схід — Захід. Хоч не було підстав сподіватися таких тривалих рішень від неї, але були такі, що власне ту помилку робили й тепер найбільше на неї нарікають. А в дійсності холодна війна залишала чимало доброго не лише для вільного світу, але й для світу взагалі. Та й навіть у дечому вона повила більшості. Значить, ми не можемо забувати, що в часі холодної війни і якоюсь мірою завдяки їй не одне корисне пошастило досягнути. Почнім з символу холодної війни, з «повітряного мосту» у Західному Берліні. Якщо б у часі холодної війни не досягнуто нічого позитивного, то один «повітряний міст» у Берліні, велике й сильне зусилля західної людини, її системи та її техніки виставив би, щоб про неї сказати добре слово. Але є ще і багато інших великих успіхів, які ми завдячуємо атмосфері «холодної війни», як, наприклад, збереження Греції й Дарданельських проток, спротив і перемога в Кореї, Маршалл план і фактичне відродження Європи, а чи не найважливіше — це усвідомлення Заходом небезпек російського імперіалізму, цим разом захованого під маскою комунізму та потреба йому протиставитися. До великих наслідків холодної війни належить також те, що завдяки ній Москва усвідомила собі моральний і технічний потенціал Заходу і не спішилась до більших авантур. Вона важить багато разів, заки рішиться провокувати Захід. І тільки не увага Заходу, його байдужість, часовий параліч заохочують більшовиків до небезпечних агресивних починів. Там, де Захід протиставляється рішуче, Советський Союз радше приховує свої пазури.

А що позитивного дав Заходові і світові детант? Фактично — небагато, бо мир не залежить від детанту. Мир залежить від готовності Заходу силою протиставитися Москві. З настанням детанту було багато рожевих надій, які, на жаль, не оправдали себе. До негативних наслідків детанту причисляється тільки Москва. Вона згоріла планувала, а відтак послідовно намагалася перевести це в життя, щоб використати детант для своїх односторонніх користей. В однаковій мірі в культурній вимірі, як і в торговельно-матеріальних вартостях, в розвитку туристичного руху, як і в обміні ученими Москва намагалася добитися реалізації, або зближення реалізації своїх імперіалістичних цілей.

Тож і не диво, що при такому стані речей на Заході мусів зродитися спротив. Коли ж російський імперіалізм, врахувавши американську розгубленість після в'єтнамської війни, почав серію агресивних акцій у цілому світі, раніше чи пізніше мусів прийти момент, коли американці й західний світ скажуть годі. І сьогодні ми є в стадії представлення рахунків Росії за її злочини. Це не холодна війна, але й не детант. Однак західний світ, а зокрема державні мужі ЗСА підкреслюють, що після повернення рівноваги захитаної московськими агресіями й зброєннями, вони знову готові засісти до розмов. Отже що? Детант знову?

Є різні розуміння детанту. Є американське розуміння детанту — це мир і свобода для всіх народів і людей. Але є і советське розуміння детанту, а це мир і співпраця Заходу в розбудові й зміцненні СРСР. Уже на перший погляд видно, що ці два розуміння аж ніяк не можна звести до одного. Советський Союз ніколи не погодиться на американське розуміння детанту, а американці, як і цілий Захід не можуть у ніякому разі піти на самознищення і погодитися на його советський зміст.

Але, на щастя, є ще й інші можливі варіанти. Можливі й реальні та корисні обмежені роз'язки. Отже детант — це в першу чергу мир, це мирне поладження тих конфліктних справ, які виникають і яких поладження не можна відсувати. І на тому кінець. Без ніяких співпраць і ніяких допомог, без крайностей, без обмінів і поцілунок, без періодичних зустрічей на вершинах і подібних непотрібних переростів. Зле, що існує Советський Союз, але ще гірше, що йому допомагає і його підтримує вільний світ. А Захід пропагуватиме свої життєві ідеали, своє розуміння людської гідності та свої норми в міжнародному відношенні та принципи свободи й рівноваги для всіх народів нашої планети.

У філадельфійській «Амеріці» з 25-го червня ц. р. появилися аж три статті-заключки з нагоди 40-річчя проголошення у Львові Акту 30-го червня. Читачеві, який не ознайомлений з нинішніми українською партійно-політичною номенклатурою, особливо такому українському читачеві, що став поселенцем в одній вільній країні у діаспорі, не бачивши України і не знаючи дуже добре новітньої історії українських політичних партій («сердовини» — назва не грає ролі), досить трудно зорієнтуватися, хто це «Координаційна Рада СНО» (у довгому тексті «Звернення» ні разу не розкрито про що скороту). — який це «Провід Організації Українських Націоналістів», «Провід Українських Націоналістів», і «Президія Світового Українського Визвольного Фронту».

У тому одному числі «Америки» були аж три «Звернення» та насправді також четверте звернення п. з. «На поклики Києва». Цікаво, що під одним з отих чотирьох патріотичних закликів-звернень не було ні одного прізвища, тільки назви провідів, які — як згадано — можуть у численних читачів спричинити непорозуміння, тим паче, що всі вони орудують цитатами патріотичних віршів найвидатніших українських поетів. Прочитавши уважно ці всі чотири твори читач дізнається: тільки в одному-однісінькому сказано щось конкретне, щось політично

безумовно, що заклик такого великого авторитету як Митрополит Митрополит Шептицький, дав позитивні наслідки, тим більше, що всякий расизм був і є зовсім чужим духовності українського народу. Серед українських інтелектуалів ніколи не було таких, що своїми літературними працями поширювали ненависть до жидів, а найчисельніша верства українського народу — селянство було глибоко релігійне і традиційно дуже толерантне до супроти інших меншостей в Україні.

Це можна твердити навіть на основі власного спостереження і пережиття. Ще в моєму ранньому дитинстві, моя мати наказувала мені, щоб зустрівшись прохожого жиди, я здіймав шапку і здоров'я його словами «Слава Богу», замість популярного в наших селах «Слава Ісусу Христу». Жиди — пошука мене мати, — вірять в цього самого Бога, що й ми віруємо. Ця наука матері глибоко і на ціле життя закоренилася у мою душу.

Уже в пізньому віці я дійшов до переконання, що такий звичай правдивої толерантності не був винятковим, а домінуючим моральним наставленням українського народу супроти жидів. Правда, українським міг ненавидіти жиди в шій же самій мірі, як жид може ненавидіти навіть свого брата по крові, однак цього роду ненависті ніяк не мож-

Іван Кедрин

ТРИ ОУН І 30- ТЕ ЧЕРВНЯ

актуальне, кінцеве, потрібне: тільки у зверненні «На поклики Києва» сказано: «Єдналися, брати мої, в одному національному фронті вірних синів і дочок нашої Батьківщини!» В усіх трьох інших зверненнях — фрази, гарні, величні, високопатріотичні, з добрим добром поетичних прикрас тексту, але тільки фрази — про наші ідеали, наші бажання, нашу віру у відродження української держави, але це все власне тільки в межах патріотичних фраз.

Зорієнтовані в лабіринті десятих існуючих у нас українських політичних партій, знають, що авторство тих звернень належить двома партіям («сердовинцям»); популярно — «мельниківцям», «бандерівцям». Але ж крім революційної ОУН в системі Світового Визвольного Фронту, і крім Організації Українських Націоналістів («мельниківців») існує ще третя партія («сердовинців») ОУН (за кордоном). Це один із курйозів української партійно-політичної дійсності, що існують аж три партії (табори, «сердовинці») з цієї самою назвою. Хтось може сказати, що це гарно свідчить про членів колишньої одностайної ОУН, що вони так вірно тримаються традиції і ні один з отих відламів колись одностайної організації не хоче виритися своєї першої назви. Але це дуже сумно свідчить про кожний із тих трьох відламів і

про всі три відлами, що вони не тільки не хочуть з'єднатися, але й взаємно ворогують. Щопісля — в націоналістичній літературі існують брошури і книжки, які в неперемінливому, нападливому й образливому тоні пишуть про вчорашніх однопартійних побратимів. Відомо, що одностайна ОУН пережила два розколи: у лютому 1940 році розкололася на «бандерівців» і «мельниківців» (популярні назви від прізвищ лідерів) і в роках 1952 — це на «двійкарів» (від прізвища двох видатних діячів революційної ОУН, які відкопалися, переїхавши під час свого перебування в Україні, що соціально-економічна програма ОУН (р) — цілком нереальна. Існує ціла окрема книжка, в якій доказывается, що ОУН(з) «двійкарі» чи угаверівці (взагалі відійшли від націоналізму).

Але коли вписати на клатки паперу прізвища видатних діячів кожного з отих трьох відламів колишньої одностайної ОУН, то — стоячи збоку, не належачи ні до одного з тих відламів, а значить тих діячів з їхньої участі в житті нашої громади, не можна знайти між ними ніякої ідеологічної різниці: є різниці в поглядах, на спосіб, як Україна відістане свою державність, є різниці поглядів, яким має бути суспільно-політичний устрій майбутньої української держави, є різниці у методиці

праці та в поведінці серед вільної громади в діаспорі, але всі вони є патріотами-державниками і немає термометру, яким можна б зміряти, хто більший, чи менший патріот-державник. У всякому разі, революційна фраза не є таким термометром, бо відпалює фрази до революції — далека дорога. Єтеж підходи до Акту 30-го червня, одні бачать в цьому Акті початок нової ери в історії України, інші легковажать його, як безслідний епізод. Одні і другі помилуються, виходячи з патріотичного, а не державницького становища, тому не мають критерію історичної перспективи.

Немає двох думок, що говорять голосно про українську державність у час жорстокого німецького володіння під час Другої світової війни — це була подивугідна відвага авторів Акту 30-го червня. На тілі цієї самої відваги — бо при найбільшій оптимістичній оцінці — бліднуть таке як невідповідна форма проголошення цього Акту.

Але відважні патріотичні автори Акту 30-го червня цілком знехтували вимогу, яку до всіх історичних актів ставить наука. Дослідник новітньої історії України, найприхильніший ставлячись до Акту 3-го червня, стає здивований й безрадісний, маючи перед собою аж три тексти того Акту: 1) один текст, передрукований з розкиданого 30-го червня (Закінчення на стор. 3)

К. Крупський

ПАМ'ЯТНИК У ДЕНВЕРІ — СПРОТИВ НАСИЛЬСТВУ

на підняти під антисемітизм.

Зрозуміло, що серед українського населення так, як і серед усіх інших народів, були і також злочинний елемент, який в часі війни вийшов більше з-під контролю; тому велику помилку роблять ті, хто переносить злочини цього елементу на конто цілого народу.

Вкоротити, в Денвері постав пам'ятник, який довгими століттями пригадуватиме несправді й жалюгідну трагедію, що сталася біля столиці України — у Бабиному ярі в часі гітлерівської окупації. Хтось з мудрих людей сказав, що сьогодні в світі немає ж такої великої потреби інформації, як потреби постійної пригадки. В світлі цієї істини, цей пам'ятник в Денвері напевно сповістиме оте переважливе завдання. Він постійно пригадуватиме світові, про що безмежно кривду, що її вчинили невинним людям майстри садизму і жорстокості.

Можна сказати, що цього злочину допустився провід народу, який дав світові стільки геніальних людей в науці, літературі і мистецтві, у ділянках гуманістичних наук. Напевно, що ні одному з тих видатних німців і через думку не пройш-

ло припущення, що їхній народ, який сягає вершків культури — колись допустив найбільш злочин в історії людства злочин супроти гуманності.

Але приписувати вину за ці злочини виключно гітлерівській еліті не треба і не можна, бо ще живуть мільйони тих, хто пам'ятає гітлерівську Німеччину. Ми знаємо, що мілітаристичний гітлеризм в Німеччині був опертий на сильний кількісний каміньовий армії, яка разом з нацистською партією та державною адміністрацією творили значну частину німецького народу. «Майн Кампф» Гітлера в тих часах почав служити німцям замість св. Письма. Кожний добрий і чесний спостерігач, який мав нагоду приглянутися гітлерівським Німеччині в часі її мілітарних подвигів та успіхів, не може погодитися з тим, що гітлерівська Німеччина опиралася тільки на Гестапо бо в дійсності мілітарна потуга Третього Райху була опера на якнайширших колах німецького народу і, здається, що не перебільшимо, коли скажемо, що Гітлер втілював симпатію і підтримку ширших кіл німецького народу, чим втілювали всі інші режими Німеччини.

Тех, що Лариса побачила в шпиталі в павільйоні ч. 6, перешлю людську уяву. Здавалося, що це не люди, а залишки частин людського тіла. Без рук, без ніг, обличчя здеформовані, відморозжені, в ранах, багато з них у гіпсових панцерах, тільки очі виглядали з пов'язок, а були і з випаленими очима.

Несамовите враження робив молодий воєк, який постійно сидів, безустанку хитався, мов маятник, і повторяв:

— Нема у мене хати, ані жінки, ані дітей. Їх замучили за мою вірну службу — і кулаком комуся грозив, але заходинявся сміхом, від якого трепала шкіра.

Йому медсестра Лариса присвятила найбільше уваги. Її терпеливість, і лагідний голос ділили на Ганса краще від ліків і поволи почала повертатися й йому свідомість. Одного дня Ганс заридав потрясуючим плачем — і від цього часу Лариса могла вже розмовляти з ним нормально. З відняття дитини з шпиталю на неї голубиними очима і немов немінна дитина шукав допомоги в своїх страшних душевних терпіннях.

Дивитися на ці людські муки по десять годин денно було не під силу молодій дівчині і навіть у хаті, в малій кімнаті, що її за харчі відступила великодушному балакучу «фрау» Шульце, чи марила не зникали. Тільки тоді, коли пані Шульце розповідала про свою молодість, чоловіка Гофрата царського двору, про блискучі балі, на яких вона була центром уваги, Ларисині думки відверталися від дійсності, і здавалося, вона переживала казку заслужена в дитинство. Нехай «фрау» Шульце трохи фантазувала й ідеалізувала свою розповідь, однак багато було в цьому правди, бо і мама Лариси, згадуючи ці золоті часи, кінчала словами: «Хто не жив за царя, взагалі не жив».

Про страхотні-марина павільйон ч. 6 забувала Лариса також у містечку парку Пратері, де вибралася однієї неділі з приятелькою Лесею.

Немов діти, побравшись за руки, вони бігли по парку оглядаючи чуд-диво. Вихором летіли з високих скель на електричній залізниці, злітали з висоти на легководі, крутилися ім голова від шаленої їзди на «Різенрадлі», у чистій, елегантній цукорні заїдали смачне морозиво, слухаючи чудових вальсів Штрауса. Дивлячись на веселі, гарно вдягнених і здорових людей забувалося, що у лікарнях так несповірно терплять молоді люди, можливо

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яцкевич

Світла і тіні довголіття

Старинний грецький лікар Гіппократ був щеї думки, що добрий лікар — той, хто вмів задержати молодість пацієнта назаві у старшому віці. На жаль, хоча від смерті Гіппократа минуло понад 2,300 років, медицина не встигла перевести в дійсність його ідеї, цебто стримати процес старіння, з тієї простої причини, що жаден лікар не знає, на чому ґрунтується цей процес. Кожний з них знає класичні причини смерті у старшому віці, такі, як: недоліки серця, пієстрах, параліч, цукриця, склероз артерій, недуги нервової системи. Всі ті недуги можна, теоретично, вилікувати, або запобігти їх розвиткові, але це не значить, що кожна людина доживе в той спосіб до 100 років.

І тут доходимо до стрижня основної проблеми причини старіння. Сьогодні вже відомо, що задержання фізичного та ментального здоров'я людини у старшому віці залежить не від лікарів, а від біологів, які досліджують зміни, що виникають у людини в часі старості. Дослідники зосереджують свої зусилля над розшифруванням характеру тих всіх змін, що вирішують довголіття, чи передчасну смерть. По довгих дослідках учені прийшли до переконання, що старіння тісно пов'язане з характером та природою людських клітин.

У медицині існує багато теорій про причини та суть старіння. Одна теорія вважає, що старіння — це пошкодження генетичного матеріалу наших клітин, друга, що це дегенерація самих клітин, третя, що це нагромадження токсичних субстанцій у клітинах нашого тіла, а це інша теорія пов'язує старіння із невідповідною відживою клітин, або відсутністю деяких ензимів, що відіграють одну рід клітин від інших. Коли наука розв'яже ті питання, можна буде, не тільки продовжити нашу молодість, але й через селективне вирощування, продовжувати пересічне тривання життя людини поза одно сторіччя.

А поки це стане дійсністю, мусимо прийняти нашу приречену долю старіння та зв'язану з нею істину нашого життя. Підтеперішню пору в ЗСА, на 100 чоловіків, які досягнули 65-й рік життя, маємо 139 жінок. Найгірше, проте, що їх число постійно збільшується, згідно зі статистикою, в 2,000 році, на 100 чоловіків буде 150 жінок. Але найбільшим ворогом

старіння буде, не статева нерозмірність, а самотність. Згідно з передбаченнями Комітету старіння в американському Сенаті, в ХІ сторіччі на 30 мільйонів людей у пенсійному віці, 16 мільйонів становитимуть вдови та вдівці.

Крім самотності, життя старших людей буде ісповнене постійною грошевою турботою, зв'язаною з інфляцією, яка буде надцербельованою прокнуту вартість їх обмежених доходів з смертності та грошових заощаджень.

Колісь мрією кожного пенсіонера було прожити хоч кілька років у малім містечку, або на селі, далеко від гомору, забруднення та вандалізму великих міст. Виявляється, що ця мрія стане дійсністю тільки для небагатьох, а це з цієї простої причини, що села і малі містечка незабаром зникнуть, а більшість людей нашої планети житиме у великих метрополіях. Уже сьогодні 60 відсотків людей в старшому віці, живе в великих містах, в 2,000 році їх число збільшиться щонайменше до 75 відсотків.

Якщо, проте, наші сподівання на поступ медичних наук стануть дійсністю і науці остаточно пощастить, побороти ті всі недуги, що десятиують людство у старшому віці, тоді кожна людина матиме змогу дожити, щонайменше, до 100 років, замість сьогоднішніх 78 для чоловіків та 81 для жінок.

Але, чи те продовження життя принесе людині щастя, це ще велике питання.

У першій мірі, не зважаючи на всі чудові гасла про рівність і братерство, людина, яка не працює, має в суспільстві меншу пошану, ніж та, яка працює. Єдиний виняток становлять мистці, які творять до кінця свого життя та приманюють до себе, наче метлі, широкі кола суспільства. Але, в загальному, люди старші віком живуть ізольовані від суспільства в старечих домах, здані здебільшого на товариство людей свого власного віку. І це почуття ізоляції та самотності кидає тінь смутку та депресію на людей, які досягнули пенсійного віку.

Якщо, проте, людини, пощастить виселюватися та розв'язати всі економічні, харчові, енергетичні, мешканеві та соціальні проблеми, тоді, можливо, половина людства на емеритурі втішатиметься щастям і радіщами продовженого віку — з його світлами й тінями.

ВІТЕРАНИ ЗАКОРОДНИХ ВОСН, яких Уряд оплачує студії, питаються раз у раз, чи вони повинні віддати Урядові гроші, якщо дістали забагато на науку, яку в міжчасі довелося їм з будь-якої причини перервати. Відповідь Уряду — не мусять віддавати взагалі. Але, якщо б ці ветерани вирішили знов вчитися і знову подавали б по допомозі з т. зв. GI Bill, то позичені попередньо суми їм будуть поховані як нова допомога за науку, а нові фонди вони дістануть лише понад рівень першої суми.

і рідні цих вдоволених мешканців Відня.

Шоденні налеті альянських літаків були страхоттими. Сотні літаків скидали бомби на житлові ділянки, руйнуючи людські надбання, історичні пам'ятки столиці. Не щадили святинь, а то і лічницю, на яких повівали великі білі полотна з червоними хрестами.

Як тільки сирени сповіщали «фораларм», усіх хворих зносили у підвал-схоронище. Це все відбувалося так справно і скоро, що тяжко було повірити, щоб стільки людей протомого короткого часу можна було туди перевести. Медичний персонал не раз дивувався і питав, навіщо кожного дня їх перевозити? Чи не краще було б залишити, щоб ворожі бомби скоротили терпіння цих нещасних людей.

Ці самі питання виривали в ранених, а відповідь була одна: «бефель». Це слово «бефель» перетворювало людей у манекени, позбавляло свободи думання, вбивало страх. Тільки часом воно вилотлювалося з рота і тоді Лариса була свідком випадків, від яких ставало легше на душі, бо бачилося слабкість нацистської доктрини.

Під час одного несамовитого бомбардування, коли грубі мури схоронища дрижали, мов паперові коробки, головний лікар, партією і орденосносцем, д-р Масер зовсім втратив гордість і відвагу «іберменша». Блідий зі страху дрижав як у пропасниці і конвульсійно тряс руками Лариси, благаючи:

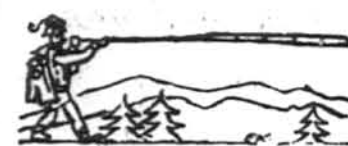
— Фройляйн, молись, проси ласки, рятунку у Бога, бо загинемо тут всі! Я забув молитви, що у дитинстві учила мене добра мати. Фройляйн, прошу, благаю, молись за нас — лебедів, наче дитина. Ця сцена так потрясла Ларисою, що вона плула слова молитви, а ще більше вражала її поведінка жінки, яка спокійно плела свєтер чоловікові, який боровся на східних фронтах.

— Там так холодно в цій країні медсестрів, а Фріц мусить перед Різдвом його дістати — пояснювала здивованам.

Слово Різдво впливало на кожного по-своєму. Западні господарі приготували страви, харчі для яких здебільше з тяжким трудом. Діти радилі подарунками, які одержать під ялинку, а родинні нетерпеливо чекали на приїзд з фронту синів, мужів, батьків. А всі разом тилилися припиненням, у цей святотний час, ворожих налетів.

(Продовження буде)

Нема то як на Союзівці!

Осели
Українського
Народного
Союзу
в Кетсильських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

КОЖНОЇ П'ЯТНИЦІ

ЗАБАВА при звуках оркестри „Союзівка“

під кер. Аліка Худолія
на бубнах Дорко Сенчишин
Конферансьє — Ана Дидик

Субота, 1-го серпня 1981 р., год. 8:30 веч.

Хор „ДУМКА“ з Нью Йорку
Микола Фабрика, баритон — сольспів
Акомпан'юмент — Ірина Фабрика

Год. 10-та — **ЗАБАВА**
Оркестра „Темпо“

Неділя, 2-го серпня 1981 р.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ
МИХАЙЛА МОРОЗА

Субота, 8-го серпня 1981 р., год. 8:30 веч.

КОНЦЕРТ
Андрій Добрянський, бас-баритон Метрополітальної Опери, Нью Йорк
Галина Стрілець, скрипка
Тома Гриньків, фортепіан

Неділя, 9-го серпня 1981 р.

ВИСТАВКА КАРТИН
ТЕМІСТОКЛЯ ВИРСТИ з Парижу

Субота, 15-го серпня 1981 р., год. 8:30 веч.

КОНЦЕРТ
Співає Оксана Тромса
Фортепіан — Уляна Пінковська
Год. 10-та веч. — **ЗАБАВА**
Грає оркестра „Темпо“

Неділя, 16-23-го серпня 1981 р.

ВИСТАВКА МОЛОДИХ МИСТЦІВ
Вікторія Варварів, Анна Пашак-Денисик,
Олег Денисик, Христина Чура,
Лариса Мартинюк, Мотря Тимків

Год. 3:30 по пол.
ВІДКРИТТЯ СВЯТА МОЛОДІ
Виступатимуть Ансамблі Союзівки
з участю Мис Союзівки
Орієлі Ганушевської

Під час тижня відбудеться попис молодих
талантів, висвітлення українських фільмів
та доповіді знаних мистців та
мистецтвознавців.

П'ятниця, 21-го серпня 1981 р.

ГОСТИНИЙ ВИСТУП КУРСАНТІВ
ТАНЦОВАНЬОГО ТАБОРИ в Глен Спей
під проводом
п-ї Роми Приймий-Богачевської
ЗАБАВА при звуках оркестри „Союзівки“
під керівництвом Аліка Худолія
На бубнах — Дорко Сенчишин

Субота, 22-го серпня 1981 р.

ЗАБАВА — Оркестра Каменярі з Дітройту

Велика холоджена зала „Веселки“
Тел. Союзівки — (914) 626-5641

Український Фестивальний Комітет у Дітройті, Міш.

сердечно запрошує Вас з Родиною та з Вашими
ангповомними Сусідами і Приятелями на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

у п'ятницю, суботу і неділю,
7-го, 8-го і 9-го серпня 1981 року
від 12-ої до 11-ої ночі
в Гарт Пляза над рікою в Детройті

В ПРОГРАМІ:

МУЗИКА, СПІВ, ТАНЦІ, ПОКАЗ НОШІ,
ВИСТАВКА НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

Участь бере около 20 мистецьких груп
Америки і Канади.

Смачна українська кухня.
ГРИ — ЗАБАВИ — СУВЕНІРИ!

Вступ вільний!

ПАРАФІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

обходить свій

ТРАДИЦІЙНИЙ ПРАЗНИК СВ. ВОЛОДИМИРА

в неділю, 2-го серпня 1981, год. 10:30 ранку — **СЛУЖБА БОЖА**

Год. 12-та дня — **ПІКНІК** на Оселі „ВЕРХОВИНА“

Смачний, теплий буфет, холодні напитки. Музика — Б. ГІРНАКА. Вигреші і т. п.

ВСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО.

ЗВЕРНЕННЯ

З НАГОДИ 100-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ
„РІДНОЇ ШКОЛИ“

Конференція Учителів шкіл Українознавства в
ЗСА, присвячена століттю „Рідної Школи“,
відбулася 26-27-28-го червня 1981 року в Філадельфії,
Па., та, розглянувши сьогодинішній стан українського
шкільництва, прийшла до таких висновків:

1. Стверджує відсутність української національної
школи на рідних землях, де її замінили „Радянська
школа“ — інструмент окупаційного московського
режиму, використовуваний для денационалізації та
русифікації українського народу;

2. Відзначає виняткову важливість національного
виховання української молоді по всіх країнах нашого
розселення;

3. З радістю підкреслює першу в історії нашого
шкільництва спільну Конференцію трьох шкільних
систем, які діють на терені ЗСА: православної,
католицької та Шкільної Ради при УКАА.

4. Книжний дар добродіїв, Анастасії та Михайла
Пирських, в сумі 100,000 дол., на створення
незалежного „Фонду Рідної Школи“ для розбудови
українського національного шкільництва, відкриває
нові можливості розвитку цього шкільництва, як
продовження ідеї перших засновників „Рідної
Школи“. Бажаанням Конференції є: відновлення
„Рідної Школи“ в країнах нашого поселення, яка
стане об'єднуючим чинником нашого шкільництва у
вільному світі.

Українська Громадо! Даліше існування та
розвиток Українського Національного Шкільництва
повністю залежить від Вашої співучасті і
жертвенності.

Резолюційна комісія:

д-р Осип Бойчук — голова
мгр Богдан Янінський — заступник
проф. П. Андрієнко-Данчук — секретарка

Члени:

проф. Степан Волянник д-р Леся Кисілевська — Ткач
д-р Ігор Гурич д-р Іван Куйдич

Три ОУН...

(Продовження зі стор. 2)

1941 року летючки, є у спо-
минах Костя Паниківського
го („Від держави до комі-
тету“, 1957, стор. 113-115) —
цей текст правдивий; 2) дру-
гий текст був переселений із
України до Філадельфійської
„Америки“; і 3) третій
текст з пропущенням цілого
одного уступу, знаходиться в
„Бібліотеці революційно-
нера“ — у Слов'янському
відділі Публічної Бібліоте-
ки при 42-й вулиці і 5-й
авеню в Нью Йорку. Такий
легковажний підхід до Ак-
ту 30-го червня самих його
творців і звеличників підва-
жує вагість і повагу Акту. І
коли вже тепер, коли жи-
вуть ще свідки і сучасники
Акту 30-го червня, дослід-
ники-коментатори мають
клопот з оцінкою цієї істо-
ричної події, не маючи од-
ного його тексту, то що й

казати про майбутніх істо-
риків-дослідників?!

Добре сталося, що відпо-
відальний провід ОУН(р)
(Визвольний Фронт) у сво-
мій Зверненні, про яке згада-
не на вступі цих заваг,
признає, що Акт 30-го чер-
вня прийшов після 22-го
січня 1918 року і після 1-го
листопада 1918 року і після
15-го березня 1939 року і
тому є тільки однією лан-
кою українського держав-
ницького зв'язу. Таким він
залишиться в історії Укра-
їни. І ті, які починають від
нього історію України, од-
наково, як ті, які „не визна-
ють“ того Акту — помиля-
ються. Історичні дослідни-
ки об'єднують цю подію з
легенд і пропагандивних
фраз та розмежовують її
світла і тіні, які є в кожній
історичній події.

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ в ГАНТЕРІ

Сезон 1981 (програма на серпень)

Мистецький керівник — д-р Ігор Соневицький

Субота, 1-го серпня, год. 8:00 вечора

„Ой верше, мій верше...“
Вечір присвячений Лемківщині
у виконанні Івонни Савицької (слово)
та Христини Карпівич (вокально-музична ілюстрація)

Неділя, 2-го серпня, год. 8:00 вечора

Д-р Альберт Кіпа: „Життя і творчість Вадима Кіпи“ (До-
повідь ілюстрована музичними записами й прозірками)

Субота, 6-го серпня, год. 8:00 веч.

Концерт вокального ансамблю „Промінь“
під кер. Богдана Волянського

Субота, 15-го серпня, год. 8:00 вечора

Концерт Марти Копольської-Мусячук (сопрано).
При фортепіані — Ігор Соневицький

Неділя, 16-го серпня, год. 8:00 вечора

Мр. Любов Абрамко-Волінець: „Обрядові хліби“
(Доповідь з прозірками)

Субота, 22-го серпня, год. 8:00 веч.

Концерт вокального тріо „Черемшина“
Осередку СУМ-А в Нью Йорку

Неділя, 23-го серпня, год. 8:00 веч.

Концерт піаніста Вірка Балея

Субота, 29-го серпня, год. 8:00 вечора

Авторський вечір Міри Гармаш (лірика) і Тетяни Жак (сати-
ра). Сатиричні прозірки Романа Василюшина з його ж
малюнків.

КОЛИ ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ
- власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить
Вас

**акцидентова
грамота**

**УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!**

Богдан Чуйко...

(Продовження зі стор. 1)

бовської області скасувала
вирок і віддала справу на
додаткове розстеження.
Проте, на протест прокуро-
ра, постановою Президії
Тамбовського обласного
суду від 28 липня 1980 року
ухвалу скасовано і справу з
директивними вказівками
передано на новий повтор-
ний розгляд. 19 серпня 1980
року, без мого та адвоката
участі, зазначений вирок
залишено в силі.

Мене засудили тільки за
те, що я, після 15-річного
строку з політичних моти-
вів, на пораду і пропозицію
провокаatora-інспіратора ці
єї справи, завідувача Мис-
ким відділом соціального
забезпечення (МВС3) І. Гу-
рьова, відповідно до статтей
42ВТК (Виправно-трудово-
го кодексу) і 460 ЦК (Ци-
вільного кодексу) РРФСР
написав на МВС3 на його
ім'я (21 березня 1979 року), в
якій просив МВС3 призна-
чити мені для існування
пенсію, як інвалідові, вра-
ховуючи мій трудовий стаж
від 1949 до 1956 року, —
працю на УИТА ВА п/я І
О/І „Ангартрої“, де я від-
бував адміністративне по-
карання, проте працював
поза місцем позбавлення
волі на будівництві залізнич-
ної лінії Тайшет-Лена на
зазначених у трудовій книж-
ці посадах; мав деякі приві-
леї вільнонайманих, зокре-
ма отримував зарплату й
премії, що удокументоване
в трудовій книжці і в мате-
ріялах мого особистої справи
(о. справа 129)...

На цьому савалою і без-
законня не кінчаються. Реп-
ресії супроти мене продов-
жуються також у ВТК-2
(Виправно-трудовій колонії,
3 перших днів мого прибу-
ття до ВТК-2 /.../. мене, як
інваліда другої групи (не
можу ходити) з вищою осві-
тою, оформили на працю
статистиком — працював я
два з половиною місяця.
Без будь-якого проводу з
мого боку мене усунули від
праці і заборотили до
задушливої камери. 15
грудня 1980 року в ВТК-2
інспектор ГУЛ по режимно-
оперативній роботі (РОР)
підполковник (прізвища
свого не хотів назвати)
перевірив режимний стан.
Він нічого не бачив, тільки
мене. Спочатку він
допитував мене. Довіда-
вшись, що я вже раніше був
караний з політичних
мотивів, обшукав мого
робоче місце і застав мене
працювати на працю в ВТК.
Майор управління... /нерозбі-
рливо/ по РОР побачив на
поліції шкільний глобус і
наказав забрати його, щоб я
не дивився на Україну. 17
грудня 1980 року начальник
загону капітан Бобров на-
казав мені, як інвалідові
другої групи, на працю не
виходити. Майор ВТК-2 по
РОР Трофімов пояснив мені,
що від праці я усунений
через статтю /мого вироку/
18 грудня я оскаржив неза-
конну дію на ім'я начальника
відділення підполковни-
ка Кисельова і Солікамско-
го, прокурора з наглядом.
Але до сьогодинішнього дня
(18 січня 1981 року) ні
повідомлення про отриман-
ня скарг, ні відповіді немає.
У ВТК рекомендовані
лістів не приймають і
повідомлень про висилку
лістів не існує. В'язень має

право тільки вкинути листа
до поштової скриньки.

Фактично мене переслі-
дують за те, що я раніше
був ув'язнений з політичних
мотивів. Саме тому інспі-
ровано „пенсійну справу“,
під час приводем мене,
після відбуття строку, зви-
нувачено на підставі явно
брехливих звинувачень, бу-
щим то я в 1939-41 роках
працював у Кракові в Гес-
тапі (насправді я був у катів-
нях Гестапо і невідомо, як я
міг стати громадянином
СРСР і бути тричі судже-
ним за зраду батьківщини) і
в 1944 році під час німецької
окупації був обласним про-
відником ОУН-СБ, особис-
то мордував, допитував і
вбивав радянських грома-
дян. Насправді в 1945 році,
під час німецької окупації,
чотири місяці перед відхо-
дотими місяці перед прихо-
дом радянської армії я був у
антифашистському підпіллі
в інтендантській службі, де
мстився гестапівцям за жи-
вцем спаленого ними мого
брата і двох інших спале-
них братів і двох інших братів,
яких вони вивезли до кон-
центраційного табору в Ос-
венцімі, де один з них заги-
нув. Ці свідомо брехливі
звинувачення не мають по-
твердження навіть у судових
вироках (о. справа 56-84, 115
Але вони існують у „пен-
сійній справі“ і в особистій
справі 4.317592. Вони по-
ширюються серед адміні-
страції, в'язнів і мають одну
мету: передчасно скоротити
мені життя після відбуття
15-річного ув'язнення.

Дуже прошу Вас припи-
нити цькування і знущання
з мене. Повновити на праці й
тим самим дати мені мож-
ливість відбуття строк за
неправосудним вироким.
Або скасувати мене відбу-
вати строк в Мордовському
ВТК, відповідно до змісту
неофіційного, явно брехли-
вого, репресивного повтор-
ного звинувачення і таким
чином дати мені можли-
вість оминути заплановано-
го умиртнення.

Вислав 19 січня 1981 року
Б. Чуйко

НЕПРАВИЛЬНИЙ РЯДОК

У перекладі цитати зі статті
Флорі Льюїс з недільного
видавання „Нью Йорк Таймсу“,
яка подана у вісті в числі
139 „Свободи“ з вітвірка,
28-го липня, при виправленні
коректи налічено інший
рядок, замість потрібного,
тому зміст цитати суттєво
змінюється. Зміст цитати є
таким: На перешкоді війсь-
ковому втручання ССРР у
Польщі стоять, серед іншо-
го, відмінність поляків, які
стануть проти совєтських
військ, і від інтелектуалів
чеських, які вийшли проти
червоних у 1968 році в Празі,
і від мадярських молодиків,
які хотіли відстояти свою
батьківщину від совєтсько-
го загарбника, — бо тут (у
Польщі) совєтські війська
матимуть проти себе части-
ну вишколеного війська і
організоване в профспілку
робітництво та селянство.” — Рел

Бучач і Бучачина

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилки
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими,
що в неділю, 26-го липня 1981 року
покоївся в Бозі
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК і ТАТО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ВОЙЧИК

на 57-му році життя, народжений у Львові, Україна.
ПАНАХИДА — в п'ятницю, 31 липня 1981 р., о год. 8 веч. в
пох. зав. Насевічів, 109 E. Tabor Rd., Філадельфія, Па.
ПОХОРОН — в суботу, 1-го серпня 1981 р., о год. 9:30
ранку до церкви Царя Христа, а опісля на цвинтар Факс Чейс.
У глибокому смутку:
дружина — ЕМІЛІЯ
дочка — ДАРІЯ
син — ЗЕНОН
Ближча і дальша Родина в Україні

ПОДЯКА

З Бозі Всевисшнього, несподівано, 23-го червня 1981 року,
на 29-му році життя, відійшов у Вічність,
наш Найдорожчий і Незабутній

СИН, МУЖ, БРАТ, ПЛЕМІННИК і ДВОЮРІДНИЙ БРАТ

бл. п. Всеч. о.

ЄВГЕН В. КРИВОЛАП

настоятель парафії св. Володимира УПЦеркви
в Ембрідж, Пенсильванія.

Не маючи можливості особисто скласти подяку усім
нашим Друзям, які так численно відгукнулись в хвилину на-
шого родинного смутку, дозволимо собі хоч цієї дорогою
подякувати їм всім за їхнє співчуття, допомогу, любов,
пощу та молитви.

Наша щира подяка —
Іх Вископреосвященству Архiepіскопу КОНСТАНТИ-
НОВІ, Епископу-номінату о. ЩЕРБІ та о. декану БЕКОВІ за
очолення, а всім отцям-собратам Покійного з
Пітсбургського Деканату УПЦ за участь в похоронних
відправах в церкві св. Володимира в днях 24-26-го червня.
Церковному хорі ім. Лисенка під керівництвом п. І.
Новаківського за відспівання Заупокійних Служб Божих і
всіх інших похоронних відправ.

Сестрицтву Св. Діни Марії за приготування похоронної
тризни для численних учасників похоронних відправ в
п'ятницю, 26-го червня.

Парафіяльний Управлі і Вірний Церкван св. Володимира на
чолі з головою п. БАГНІЕМ за опіку над родиною Покійного
під час похоронних відправ, за покриття видатків пов'язаних
з похороном та за оплату перевезення тіла Покійного
літаком до Церкви-Пам'ятника в Бавнд Брук.

Наша щира подяка —
Іх Вископреосвященству Архiepіскопу МАРКОВІ, Іх
Преоосвященству ІЗЯСЛАВУ, Епископу Білоруської Авто-
кефальної Православної Церкви та о. БІЛЯКОВІ, Голові
Консistorії УПЦеркви в США за очолення, а всім отцям-
собратам Покійного з Філадельфійського та Північно-
Нюджерського деканатів за участь в похоронних відправах в
Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозванного в днях 26-27-го
червня.

Хорові при Церкві-Пам'ятнику під керівництвом п. Т.
ПАВЛОВСЬКОГО за відспівання Заупокійної Служби Божої
та за чин похорону.

Сестрицтву Св. Покрови при Церкві-Пам'ятнику за
приготування похоронної тризни в суботу, 27-го червня для
учасників похорону.

Рівнож, наша щира подяка за прощальні слова під час
похоронних відправ Володимирі КОНСТАНТИНОВІ і
МАРКОВІ, о. декану БЕКОВІ, Голові Консistorії о.
БІЛЯКОВІ та близьким друзям Покійного, з якими Вілківчав
Св. Софійську Семінарію, отцям ЧУБЕНКОВІ та
НОРТОНОВІ.

Наша щира подяка Іх Блаженству Владиці
МСТИСЛАВОВІ, Митрополитові УПЦеркви за відслуження
Панахиди на могилі Покійного на 9-й день смерті.

Важко знайти слів, щоб висловити належну подяку чис-
ленним Друзям-Одумцям, Членам Української Правос-
лавної Ліги та Знайомим, які прибули, не раз перемагаючи
великі труднощі подорожі, щоб взяти участь в похороні.
Наша найщиріша подяка всім їм, які на прохання родини,
замість квітів, зложили в пам'ять Покійного численні
пожертви на різні потреби Української Православної
Церкви. Списки всіх жертвodawців будуть свого часу
надруковані на сторінках „Українського Православного
Слова“. Хай Всевисшний створцю виноградить Вас усіх та
благословить за Ваші добрі діла.

Дякуємо також за численні вислови щирого співчуття,
писемні і телефонічні, які надійшли майже з усіх закутків
світу. Вони доказали нам, що в нашому родинному горю, ми
не були самі та що втрату нашого Дорогого о. Євгена
відчував разом з нами ціла Українська Православна
Церква.

Хай же Всемилостивий Господь винагородить всіх Вас,
що молились разом з нами, що помагали нам, що співчували
нам та що старались, щоб добра пам'ять про нашого
Дорогого Слугу Божого о. Євгена жила й надалі в ділах
милосердя на Славу Господню та Його Святої Української
Православної Церкви!

Опечалені горем:

МІЛІЯ — мати
МАРІЯ — дружина
ВОЛОДИМИР — брат
д-р ЮРІЙ і ОЛІЯ КРИВОЛАП — дідько і тітка

Український Музичний Фестиваль вступив у друге 10-річчя

За десять років свого існування Український Музичний Фестиваль під незмінним головним ініціатором Марти Кравців-Барбаш, здобув велику популярність не тільки своїми річними конкурсами для підліткової молоді в ділянках інструментальної музики, співу й мистецького слова, але й своїми музичними виданнями, які постачали матеріал виключно української музичної літератури для учасників Фестивалю.

До популяризації самого Фестивалю й українських композиторів спричинилися у великій мірі наші учителі музики в державних музичних школах, навчаючи українських і неукраїнських учнів творити українських композиторів та запроваджуючи їх у програми іспитів і в інші міжнародні конкурси в Канаді.

Йдучи назустріч зростаючому рівневі щоразу більше заансованих учасників

річних конкурсів, Управа УМФ створила—в десяті річчя свого існування—Міжнародний Музичний Фестиваль ім. Станіслава Людкевича, який відбуватиметься щоп'ятого року.

До участі в першому Міжнародному Музичному Фестивалі ім. С. Людкевича зголосилися: Леся Кізіма (Дітройт, Мич.), Василь Сидоренко (Торонто), Маруся Дольницька (Монреаль), Кетрін Робертсон (Стратфорд, Онт.), Ірена Пелех (Філадельфія), Роберт Дурзо (Юніон, Н. Дж.), Іван С. Н. Мельник (Вінніпег)—класа фортепіано; Роман Борис (Торонто)—класа віолончелі; Тарас Зінчук (Кічнер, Онт.), Андрій Василюшко (Лондон, Онт.), Марко Юліан Сабат (Фредріктон, Н. Б.)—класа скрипки; Галина Дитиняк (Торонто)—класа сольо-співу. Програму заповнили: Христия Бідяк і Юрій Клюфас.

Членами журі були: Люб-

Учасники Фінального Концерту Українського Міжнародного Конкурсу Музики ім. Станіслава Людкевича в Торонто (зліва): Маруся Дольницька (Монреаль), Тарас Зінчук (Кічнер, Онтаріо), Галина Дитиняк (Торонто), Роман Борис (Торонто), Марко Юліан Сабат (Фредріктон, Нью Брансвік), Андрій Василюшко (Кічнер, Онтаріо), Кетрін Робертсон (Стратфорд, Онтаріо), Ірена Пелех (Філадельфія).

ка Колесса, українська піаністка міжнародної слави та член журі УМФ від початку його існування, Пенелопі Пітерс, концертна піаністка й викладачка відомої музичної школи Істман у Рочестер, Н. Й.,—в класі фортепіано, та Євген Плавучий, професор оперної історії, камерної музики й оркестрації в університеті МекГіла—в класі співу й смичкових інструментів.

Уже сам виступ у фінальному концерті був особливим вирізнням для його учасників.

У програмі цього концерту, який відбувся 7-го червня, входили твори українських і інших світових композиторів. Маруся Дольницька з музичним відчуттям виконала „Гавот“ В. Косенка, та першу частину „Сонати“ оп. 10, ч. 3 Л. Бетговена, а Тарас Зінчук виявив серйозну працю в техні-

чному виконанні „Перпетуум мобіле“ Ф. Ріса. Галина Дитиняк своїм приємним тембром сопрано виконала „Ду я росами“—В. Верменича, та „Ой, одна я, одна“ й „Не забудь юних днів“—М. Лисенка.

Останнім виконавцем першої частини концерту був наймолодший учасник конкурсу Роман Борис, із гри якого на віолончелі пробивався природний талант і любов до праці над нелегкою технікою. Він виконав „Сонату мі-мінор“ Й. Брамса та „Баркаролю“ З. Лавршина.

Друга частина концерту складалася із виступів більш заансованих конкурсанти. Хоч молодий ще віком скрипаль Марко Юліан Сабат виявив не тільки надзвичайну вироблену техніку, але й розуміння мистецьких властивостей творів Й. С. Баха „Партита“ й В.

Інтронізація Владики Анатолія у Мюнхені

Погідний червневий день збережеться в пам'яті українців в Баварії. У цей день, у неділю, 28-го червня ц.р., відбулася урочиста інтронізація нового Владики Анатолія (Дублянського) в Мюнхені у німецькій церкві св. Миколая, яку живають православні українці для недільних Богослужень. Середньовічна церква була шкере гнівом вірними обидвох українських церков, що прибули на цю історичну урочистість, а окремі представники парафій приїхали з відлеланих околиць Баварії, та навіть з далеких міст у Німеччині, щоб належно вшанувати і

Владика Анатолій Дублянський

Косенка „Соната“, а найбільше звернув увагу публіки на сценічну досвідченість. З великим відчуттям динамічних кольорів і музикальності відіграв фортепіанові твори Ф. Мендельсона „Варіації“ оп. 54 й І. Шопена „Прелюдію“ ч. 11 Кетрін Робертсон.

Закінчили фінальний концерт виконавці високого мистецького рівня: піаністка Ірена Пелех і скрипаль Андрій Василюшко. Як Андрій Василюшко, в технічно складних „Румунських народних танцях“ Б. Бартока та мелодійних „Споминах з гір“ В. Безкоровайного, так і Ірена Пелех пречизним виконанням „Скерцо“ оп. 31 Ф. Шопена, а зокрема „Другого Рандо“ оп. 18 М. Лисенка дали публіці правдиву мистецьку насолоду, за що зібрали заслужені довготривалі оплески. Тому не було для публіки несподіванкою, коли журі нагородило їх обох найвищою оцінкою.

Також поділено другу нагороду скрипаль Маркові Сабатові й піаністці Кетрін Робертсон. Третю нагороду одержав Роман Борис за гру на віолончелі. Нагороду уфундували Юрій Смедь о. Боніфатій Мальований та Український Музичний Фестиваль.

Про важливий крок вперед УМФ фестивалю, тобто організування міжнародних фестивалів, та про значення ширення української культури у вільному світі говорила Марта Барбаш, підкреслюючи активну співпрацю учителів музики. Окрему подяку зложила вона на честь славних піаністів Любкі Колессі за її заслуги в десятилітньому існуванні УМФ фестивалю.

Висловив признання Управі УМФ за виспелення знання й любови до української музики української молоді, як також вирозуміння батькам та заслуженій діячці на полі української музики Л. Колессі зложив д-р Петро Глібович, голова Провінційної Ради КУК, під патронатом якої відбувся перший Український Міжнародний Музичний Фестиваль ім. Станіслава Людкевича.

Олена Глібович

привітати нового Владику УАПЦ в Західній Європі. Владика Анатолій—відомий пастир УАПЦ в Німеччині, голова Вищого Церковного Управління УАПЦ в Німеччині, голова Вищого Церковного Управління на Заході Європи і довголітній редактор „Рідної Церкви“.

Середньовічна барокова акустична церква св. Миколая була в цей літній день ущерть виповнена вірними обох наших парафій і приїжджими гостями, а значна частина присутніх залишилася ще на подвір'ї перед церквою. Вся українська громада взяла участь в цьому торжестві. Співав з'єднаний хор двох парафій, підкріплений кращими солістами, під вмілою управою паніатки Олени Дубицької.

Привітав Владику, перед входом до церкви, хлібом і сіллю проф. Юрій Бойко, відомий науковець, член Митрополичої Ради, а квіти передала пластова молодь. Описав у церкві в супроводі присутніх священників привітав Владику настоятель парафії в Мюнхені о. архипресвітер Палладій Дубицький, а потім урочистим „Достойно є...“ хор.

На початку Літургії під час Малого Входу у своєму привітальному слові о. архипресвітер Палладій, що був керівником церемонії, підкреслив довголітню священничу працю Владики в церковному виноградику, як пастиря, редактора „Рідної Церкви“ і як голови Вищого Церковного Управління УАПЦ. Він згадав, що Владика походить з Волині, перед війною закінчив Варшавський університет, а священство прийняв на еміграції в Німеччині майже вже тридцять років тому, і був асистентом Митрополитом Ніканором (Абрамовичем).

Описав наступило відчуття документу про хіротонію і номінацію Владики Анатолія, що відбулося в трьох мовах: о. архипресвітер Палладій Дубицький відчитав українською мовою, о. митрофорний протосер Михайло Галинця, член ГУ УАПЦ в Англії і настоятель катедрі Преображення Господнього в Лондоні—англійською мовою

та о. Олександр Ковальський, член Вищого Церковного Управління УАПЦ, німецькою. Гостями цього торжества були: о. архипресвітер Степан Дмитришин, канцлер, як представник Владики Платона (Корнилюка) від Української Католицької Церкви, і пастир К. Г. Денк від Німецької Лютеранської Церкви.

Хіротонія Владики Анатолія відбулася у Церкві-Пам'ятнику св. ап. Андрія в Бавнд Бруці, Нью Джерсі в неділю, 31-го травня ц.р. Висвятили Владику Анатолія три єпископи: Блаженніший Митрополит Мстислав, Архiepіскоп Філадельфійський і Митрополит УАПЦ в ЗСА і діаспори, Архiepіскоп Марко з Нью Йорку та Архiepіскоп Константин з Чикаго. Владика Анатолій іменованій єпископом Лондонським і Західноєвропейським УАПЦ, крім того з о. архипресвітером на місце померлого 14-го квітня ц.р. в Нью Йорку Архiepіскапа Ореста (Іванюка).

До участі в Архiepірейській Службі Божій разом з Владиком Анатолієм стали: о. архипресвітер Палладій Дубицький, о. митрофорний протосер Михайло Галиця, о. протопресвітер Демид Бурко, о. протопресвітер Михайло Гілтатчук, о. протосер Микола Гаюк та о. Олександр Ковальський з протодияконом Степаном Курешою і дияконом Кирилом Мориним. Прислуговували: іподиякон Олександр Найко і іподиякон Юрій Шимельфеніг та вітатірні хлопчики Анатолій Марченко, жезлоносці, і Петро Лапушинський, свічконосці.

На Загріччасному о. архипресвітер Палладій в імені священників, пастирів УАПЦ в Європі, склав обітницю допомогати Єпископові Анатолієві в його архiepірейській праці на славу Божу і для добра церкви і народу.

Свою проповідь почав Владика словами: „Ідте за Мною, і Я зроблю вас ловцями людей“ (Мф. 4, 19) і навідав до покликання перших апостолів, серед яких згадав св. Андрія, св. Симона, пізншого Петра, а потім Іоана Якова й інших, які пішли за Христом. Згадав, що цим шляхом пішов і Владика, щоб бути пастирем, а тепер — „щоб стати керівником духовного корабля“.

Владика згадав, що релігійне виховання дали йому побожні батьки й учитель релігії в гімназії, ще перед війною і це спрямувало його, після світської праці, до служби в церкві, бо на еміграції він став священником, вже тридцять років тому.

Владика, що його висвячення відбулося в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в Бавнд Бруці 31-го травня ц.р., що там і була його перша Архiepірейська Служба Божа, а друга — в Людвігсбурзі. У Мюнхені — це вже його третя Архiepірейська Літургія, і тому приємно бачити близьких йому священників і мирян. Владика закликав вірних до побожного життя, бо „всі повинні служити Богові для добра церкви і народу... Любімо нашу віру, нашу церкву, але шануймо також віру інших“ — сказав Владика. Удільням Архiepірейського Богослословення — „Богослословення Господнє на Вас“ закінчив Владика.

Після проповіді протоієреєм Степаном Курешою виголосив багатоглибкий Благословення Мстиславі, Владисі Анатолієві, духовенстві, провідникам народу, представникам установ і парафій та

всім присутнім, що почерзі велично з піднесеним виконував хор. Відспіванням церковного гімну „Боже Великий, єдиний“ закінчилося Архiepірейське Богослословення, яке збережеться в пам'яті присутніх мирян.

По полудні у поблиській гостинній відбувся спільний обід, в якому взяло участь, разом із духовенством і Владиком, понад 200 мирян, в тому і представники установ, організацій, товариств і парафій, які опісля, „почерзі, складали Владисі привітні (понад двадцять промовців) та особисті побажання і gratulacii (понад десять), що у статті прямо не можна охопити.

Д-р Б. Кузь

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
23-го СЕРПНЯ 1981 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресвітер. Богородиці 36-й Вїда., о. год. 1-й по поп. у кафедрі школи св. Йосафата при 940 Рїдх Ровд у Рочестері. Простіть всіх членок узяти участь у зборах та вирїзати належні вклади. — Степела Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Демянїв.

Рїзне

Даром для всіх книжечка
ЗА УКРАЇНУ

ДІДУСЄВІ СЛОВА

Пишіть на адресу видавця:

EUGENE BEREZINSKY
40-14 44th Street
Long Island City, N.Y. 11104

Глен Спей, Н. Й.
ГРИГОРІЙ ЖУРАВЕЛЬ
Будова нових домів і ремонт.
Рївнож на продаж площї під будову й акри. Давати ранком перед 8-ю год. веч. після 8-ої год.
(914) 856-3757

НА ПРОДАЖ

Кїло Союзївки продається
з причини вїзду
DİM-PANCHA

5 спальнї, 2½ лазнічки та до-
ходове бїгало з 2-ма
спальнями.
Тел.: (914) 626-7804

HELP WANTED MALE-FEMALE

НЯНЯ-ГОСПОДИНЯ
Власна кїмната, лазнічка, TV,
життя на місцї, апартмент в
Менгетенї, Н. Й., опїка над 2-рїч-
ною дитиною, дуже легка до-
машня праця. Є друга поміч,
мусить говорити по-анг. та по-
бїтї дїти. Платня за згодою.
Тел. по 7-й веч. в будні або цї-
лий день в суботу і недїлю.
(212) 732-2820

PORTER/HANDYMAN
70 Apartment Building, Manhattan.
Cleaning, minor repairs, #6 Oil, and
garbage compactors. Basement Apartment suitable couple or single person,
utilities, telephone, and \$400.00 per
month to start.
(212) 986-7077 after 2 p.m.

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКИ
до опїки над дитиною, при кїнці
серпня, в Джерзі Сїті, Н. Дж.
Бїльший доїзд з Нью Йорку і
Нью Джерзі.
Можна доїздити або мешкати
на місцї.
Тел.: (201) 627-0347
в год. мїж 8 р. — 10 р.
і 6 по поп. — 9 веч.

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R. H. Burnadz —
J. J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available through
out the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

власшовує з доручення
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ТА ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 4, 5, 6 і 7-го вересня 1981 року

на кортах „СОЮЗІВКИ“

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за індивідуальні першості

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ
АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1980
І ЗА ЧАШІ

УНСОЮЗУ, „СОЮЗІВКИ“, „СВОБОДИ“
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВІКА“
і п-ні МАРІЇ ДУШНИК

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, МОЛ.,
СЕНЬОРИВ (35-44), СЕНЬОРИВ (45 і 55 р.), ЮНА-
ЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.)

Зголошення до змагань враз із вписовим по
\$10.00 приймає:

UNA ESTATE SOYUZIVKA
c/o Anya Dudyk
Kerhonkson, N. Y. 12446

до 26-го серпня 1981 р. Зголошення одержані після
26-го серпня, не будуть взяті до уваги турніровою ко-
місією.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 4 ВЕРЕСНЯ — год. 1:00 по пол. на Союзів-
ці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагання, які му-
сять змагатись в цій рунді одержать окреме пові-
домлення від проводу турніру до середи, 26-го
серпня.

СУБОТА, 5 ВЕРЕСНЯ — год. 8:30 рано на Союзівці:
1-ша рунда юначок (всі групи), сеньорів (35 р. і
45 р.) та жінок. Год. 8:30 рано в Нью Полці: 1-ша рун-
да чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда
юнаків (всі групи) год. 10:30 в Нью Полці: турнір пе-
реможених. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша
рунда сеньорів (55 р.)

Час та місце дальших змагань назначить провід-
ник змагань Р. Раконий ст

Змагання групи чоловіків, вильсовані до еліміна-
ційної рунди на п'ятницю, які не зможуть прийти в
цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних,
можуть змагатись в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число
учасників, змагання можуть голоситись тільки до одної
конкурентції, яку зазначать точно на реєстраційнім
листу.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

ЗМАГАННЯ ПРИСВЯЧЕНІ 70-РІЧЧЮ ЗАСНУВАННЯ С. Т. „УКРАЇНА“ у ЛЬВОВІ

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ
ПРОСИМО ВИТЯТИ ТА ВИСПЛТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ \$10.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище
2. Адреса (по-англійськи):
3. Телефон
4. Дата народження
5. Конкурентція та група в якій
змагун хоче брати участь
6. Клубова приналежність:

Чеки виставляти на: K.L.K., American Ukrainian Sports Club.

на басейні „СОЮЗІВКИ“

СУБОТА, 5-го ВЕРЕСНЯ 1981 року,
о год. 11-й вранці

КРАЄВІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у, за ЧАШУ УНСОЮЗУ,
у ДРУЖИННОМУ ТОЧУВАННІ та за ТРОФЕЇ
І НАГОРОДИ УНСОЮЗУ

у слїдуєчих конкурентціях для хлопців і дївчат:

8-10 — 11-12 років

25 м. — довільним
50 м. — довільним
25 м. — горілиць
25 м. — грудним
4 x 25 м. гінці — довільним

13-14 років

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — довільним

15 років і вище

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — змінним

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох індиві-
дуальних конкурентціях і один раз в гінцях.

Зголошення до змагань приймається в суботу,
5-го вересня, від години 9:30 рано над басейном. Впи-
сове \$2.00 від особи.

Провід змагань: РОМАН СЛИЖ, ОЛЕСЬ НАПОРА,
ЮРІЙ ГРАБ, ЯРОСЛАВ РУБЕЛЬ, ХРИСТИНА КУШ-
НІР.

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСОЮЗУ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи
спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

На дарунок для дітей!

- НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ
ДЛЯ ДІТЕЙ!
- НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВНУКАМ!
- ПЕРЕДІЛІТИ

з кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавництві „Свобода“ за-
кодами Українського Народного Союзу. Рєлагує Колєгія. Рїчна рєдплата у ЗСА — 8.00
дол., у інших країнах — рївноварїсть цїї суми. Для членів УНС — 5.00 дол. Цїна окре-
мого числа 75 центів. Цїна подвійного числа — 1.00 долар.

“THE RAINBOW” — “VESELKA”
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302